

Vlaams
Parlement

stuk **1721** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 23 augustus 2012 (2011-2012)

Gedachtewisseling

over de uniformiteit
in de vermogens- en mandatenaangiften

Verslag

namens de Vlaamse Opvolgingscommissie
voor de Vermogens- en Mandatenaangifte
uitgebracht door de heer Joris Van Hauthem

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, mevrouw Cindy Franssen, de heren Ward Kennes, Koen Van den Heuvel;
de heer Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen, de heer Joris Van Hauthem;
de heren Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi;
de heren Philippe De Coene, Kurt De Loor;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
de heer Peter Reekmans;
de heer Filip Watteuw.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé;
mevrouw Gerda Van Steenberge;
mevrouw Patricia Ceysens;
mevrouw Else De Wachter;
mevrouw Vera Celis;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Bart Caron.

De Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte wisselde op 24 april 2012 van gedachten over de uniformiteit van de vermogens- en mandatenaangiften.

1. Probleemschets door de heer Sas van Rouveroij

De heer *Sas van Rouveroij* schetst het probleem. Hij ergert zich aan de uiteenlopende wijzen waarop politici hun verplichte mandatenaangifte vervullen¹. Dat betreft dan vooral de partijmandaten die de aangifteplichtigen aangeven. Hij heeft de aangegeven partijmandaten gecheckt bij de 124 leden van het Vlaams Parlement. Het blijkt dat een minderheid al haar partijfuncties aangeeft, van het partijbureau tot het lidmaatschap van een lokaal partijbestuur. Velen beperken zich tot hun hoogste partijmandaat of geven in die categorie niets aan.

Op zich is die disparate toepassing misschien niet zo erg. Maar die mandatenlijsten worden publiek gemaakt en dan worden de aantallen vergeleken, zoals op de website www.zewerkenvoorjou.be. Als het de bedoeling is het publiek een idee te geven van de werkelijke macht van openbare gezagsdragers, dan geeft die uiteenlopende toepassing een totaal verkeerd beeld.

De spreker geeft zijn eigen aangifte 2011 als voorbeeld: hij is lid van het bestuur van een lokale afdeling (Gent), een regionale afdeling (Gent-Eeklo), een provinciale afdeling (Oost-Vlaanderen) en het nationaal bestuur. Dat zijn vier mandaten op de aangifte. Wanneer men niets of enkel het hoogste mandaat aangeeft, betekent dit op een gemiddeld aantal mandaten van zeven (zie genoemde website) een aanzienlijke scheeftrekking!

Het gemiddelde aantal aangegeven mandaten per Vlaams volksvertegenwoordiger bedraagt zeven. Wanneer men geen partijfunctie of slechts de hoogste aangeeft, betekent dit een aanzienlijke scheeftrekking! Daarom pleit de heer van Rouveroij ervoor om afspraken te maken. Bovendien heeft niemand er belang bij dat die lijstjes nodeloos lang worden gemaakt met mandaten die op zich allemaal tot een en dezelfde activiteit en machtsuitoefening te herleiden zijn, namelijk partijwerking. Daarom heeft de heer van Rouveroij beslist voortaan nog slechts één aangiftelijst in te vullen onder de noemer 'Open Vld'. De diverse niveaus zet hij daarbij tussen haakjes. Hij zou het goed vinden als die interpretatie over de partijgrenzen wordt bijgetreden en ook door het Rekenhof wordt gevalideerd.

2. Bespreking

De heer *Peter Reekmans* vraagt zich af wat de meerwaarde daarvan is. Iemand met een politiek mandaat is hoe dan ook actief binnen een politieke partij. Toen men het indienen van een mandatenlijst verplicht maakte, was het niet de bedoeling dat de burger zou weten in welke partijpolitieke organen een politicus zetelt. Het was vooral de bedoeling een zicht te krijgen op de bezoldigde mandaten. Het ergert hem meer dat sommige collega's nog altijd nalaten hun aangifte in te vullen. Aldus maken ze de regelgeving die ze zelf hebben goedgekeurd belachelijk.

De heer *Ward Kennes* merkt op dat het gaat om federale wetgeving. Elk jaar wordt er in het Belgisch Staatsblad een lijstje gepubliceerd van de mandatarissen die het vertikken om deze aangifte in te vullen. In de politiek is dat al een van de meest gevreesde sancties. Hij ziet niet in wat men nog meer kan doen.

¹ Verplichting opgelegd door de wet en bijzondere van 2 mei 1995 betreffende de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

De heer *Kurt De Loor*, voorzitter, begrijpt de bekommernis van de heer van Rouveroi. Zij is ingegeven door de media en meer bepaald door de website www.zewerkenvoorjou.be. Deze opvolgingscommissie is een beroepsinstantie. In een publicatie van het Rekenhof, het Vademecum voor het indienen van een mandatenlijst en vermogensaangifte (goedgekeurd door de algemene vergadering van het Rekenhof op 30 november 2011)² staat alles duidelijk beschreven. In dit vademecum, op pagina 11 onderaan, staat dat het de bedoeling is om na te gaan hoeveel macht een persoon uitoefent en of dat niet kan leiden tot belangenverstrengeling. Daarom hoeven mandaten die niet de minste macht of invloed verlenen niet vermeld te worden. Deze passage leidt tot een aantal interpretatieverschillen die ook tot uiting komen in de mandaten aangifte.

Hij denkt dat men door het maken van dergelijke afspraken de media zou achternalopen. Dat valt trouwens buiten de bevoegdheid van deze opvolgingscommissie. De opvolgingscommissie speelt alleen een rol als het Rekenhof oordeelt dat de mandaten aangifte niet correct is ingevuld; dan kan daartegen beroep worden ingesteld bij de opvolgingscommissie.

De heer *Jos De Meyer* merkt op dat de website www.zewerkenvoorjou.be alleen de betalende mandaten vermeldt. De heer *Sas van Rouveroi* ontkent dat. Ze verwerken op een geautomatiseerde manier de aangiftes zoals ze bij het Rekenhof zijn neergelegd. Daaraan worden geen wijzigingen aangebracht. Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat de betalende en de niet-betalende mandaten duidelijk apart staan aangegeven.

De heer *Jos De Meyer* meent dat vooral de betalende mandaten gevoelig liggen en niet zozeer het feit of een politicus al dan niet deel uitmaakt van het partijbestuur. In de regelgeving werd duidelijk voorzien in straffen voor politici die nalaten een mandaten- en een vermogensaangifte te doen. De heer *Sas van Rouveroi* merkt op dat genoemde website – die zich toespitst op de leden van het Vlaams Parlement – het aantal mandaten vergelijkt met het gemiddelde. Dat is vervelend voor die parlementsleden die zich strikt houden aan de aangifteplicht. Bovendien worden er ook in de geschreven pers lijstjes gepubliceerd, kort vóór de verkiezingen en naar aanleiding van de controle door het Rekenhof.

De heer *Ward Kennes* benadrukt dat men niet hoeft aan te geven dat men lid is van de algemene vergadering van een vereniging, ongeacht of het gaat om een publiek- of een privaatrechtelijke vereniging. Daarom hoeft men ook niet aan te geven dat men lid is van het partijbestuur, wel dat men voorzitter of secretaris is van een partij.

De heer *Sas van Rouveroi* stelt nogmaals vast dat er verschillende interpretaties worden gegeven aan de wettelijke aangifteverplichtingen. Daarom dringt hij aan op een afspraak tussen de partijen en zo mogelijk met het Rekenhof.

De heer *Kurt De Loor*, voorzitter, stelt voor dat men de interpretatie van het Rekenhof zou afwachten. De meeste parlementsleden hebben hun mandaten aangifte ingediend vóór 30 maart. Het Rekenhof zal de onjuistheden bekendmaken in het Staatsblad. Eventuele afspraken in deze commissie zouden toch niet afdwingbaar zijn. Het kan alleen gaan om een gentlemen's agreement. Mevrouw *Marijke Dillen* denkt dat dit niet kan geregeld worden met een gentlemen's agreement. Zij vraagt zich af of op de lijst die het Rekenhof publiceert van de nalatige aangifteplichtigen, kan worden gezien hoeveel partijmandaten iemand al dan niet aangeeft.

De heer *Kurt De Loor* wijst nogmaals op de beperkte bevoegdheden van de opvolgingscommissie. Als het Rekenhof oordeelt dat bepaalde zaken niet in orde zijn, dan kunnen de

² <<https://www.ccrek.be/NL/MandatenVermogen.html>>.

geviseerde aangifteplichtigen zich in beroep wenden tot de opvolgingscommissie. Binnen de bevoegdheid van deze commissie ziet hij geen mogelijkheden om het Rekenhof een bepaalde interpretatie van de wet op te leggen.

De heer *Sas van Rouveroij* meent dat men zover niet hoeft te gaan. Men kan dit bijvoorbeeld ook aankaarten bij het Bureau van het Vlaams Parlement. Het komt erop aan een platform te vinden waar alle partijen vertegenwoordigd zijn en waar afspraken kunnen worden gemaakt. De heer *Marc Hendrickx* is dezelfde mening toegedaan. De heer *Kurt De Loor*, voorzitter, merkt daarbij op dat een dergelijke regeling dan alleen zou gelden voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Maar voor het probleem van het vervormde beeld dat genoemde website geeft, zou dat dan toch al een oplossing zijn, aldus de heer *Sas van Rouveroij*.

3. Conclusie

De heer *Kurt De Loor*, voorzitter, stelt vast dat er een consensus blijkt over het zinvolle van de suggestie van de heer van Rouveroij. Het verslag van deze gedachtewisseling wordt daarom bezorgd aan het Rekenhof.

Kurt DE LOOR,
voorzitter

Joris VAN HAUTHEM,
verslaggever